

prima instanță S. Iorgov
instanța de apel N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea comercială „Climate-Service” societate cu răspundere limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății comerciale „Climate-Service” societate cu răspundere limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău, casată hotărârea Judecătoriai Rîșcani, municipiul Chișinău din 23 iunie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 18 martie 2013 SC „Climate-Service” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată la Judecătoria Centru, mun. Chișinău împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea cererii, SC „Climate-Service” SRL a indicat că în perioada 24-25 ianuarie 2013 Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a efectuat un control fiscal, în rezultatul căruia a fost întocmit actul nr. 3-509710 din 25 ianuarie 2013.

Ulterior, la 19 februarie 2013 a emis decizia nr. 563/P/1, prin care s-a decis calcularea și încasarea la buget a sumei impozitelor și taxelor calculate în rezultatul controlului, și anume:

- 206 282 lei TVA aferentă bugetului diminuat;

- 9 326 lei pentru neachitarea TVA în termenul stabilit;
- 61 885 lei amendă în mărime de 30% pentru diminuarea TVA;
- 200 lei amendă pentru întocmirea neconformă a declarației privind TVA pentru perioada fiscală L/07/2012;
- 1 000 lei pentru neprezentarea dării de seamă.

Reclamantul consideră decizia neîntemeiată, ilegală, nefondată și pasibilă de a fi anulată deoarece concluziile făcute în rezultatul controlului fiscal nu sunt bazate pe probe și nu corespund normelor legale cu privire la impozitare.

În acest sens, indică că serviciile prin lucrările de antrepriză au fost efectuate în baza contractului nr. 038/05 din 25 mai 2012, existent cât și în conformitate cu legislația în vigoare. Lucrările au fost îndeplinite, fapt confirmat prin actul lucrărilor îndeplinite semnat de ambele părți contractuale. Concomitent au fost primite și facturi fiscale îndeplinite în conformitate cu Codul fiscal, pct. III Legea nr. 732-XV din 13 decembrie 2001 art. 117 alin. (1). Lucrările îndeplinite au fost achitate prin transfer bancar ceea ce se adeverește prin facturile nr. 2363 din 15 august 2012 în sumă de 303 851,96 lei inclusiv TVA 50 641,99 lei, nr. 2428 din 17 septembrie 2012 în sumă de 311 118,38 lei inclusiv TVA 51 853,06 lei, nr. 2444 din 19 septembrie 2012 în sumă de 256 000 lei TVA 42 666,67 lei, nr. 2468 din 27 septembrie 2012 în sumă de 290 000 lei TVA 48 333,33 lei.

Reține că actele corespunzătoare ce confirmă legalitatea afacerii au fost prezentate în procesul controlului.

Toate obligațiile față de SRL „Construct Confort” cât și cele față de buget, au fost îndeplinite.

Totodată, în ceea ce privește declararea incorectă a perioadelor L/07/2012 și L/09/2012 la afacerea în cauză, reclamantul o consideră nefondată, deoarece aceasta a fost îndeplinită potrivit prevederilor normelor legale, dar și au fost eliberate facturi fiscale în conformitate cu Codul fiscal. Neincluderea datelor facturilor fiscale în dări de seamă contravine legislației.

La fel, menționează că, declarația pârâtului privind neachitarea la timp a TVA în buget de asemenea este nefondată întrucât, în perioada de facturare toate impozitele au fost transferate la timp și compania nu poartă răspundere pentru activitățile terțelor persoane.

Indică că, în legătură cu pretențiile nefondate și neîntemeiate ale pârâtului referitor la TVA se referă la categoriile impozitelor indirecte care deja au fost achitate în urma achitărilor lucrărilor îndeplinite, ce se confirmă prin achitarea comenzilor nr. 2363 din 15 august 2012 în sumă de 303 851,96 lei, nr. 2428 din 17 septembrie 2012 în sumă de 311 118,38 lei, nr. 2444 din 19 septembrie 2012 în sumă de 256 000 lei, nr. 2468 din 27 septembrie 2012 în sumă de 290 000 lei și facturile fiscale BV0855414 - 50 641,99 lei, BV0855413 - 51 853,06 lei, BV1598220 - 90 999,99 lei.

Prin urmare, afirmă că decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 563/P/1 din 19 februarie 2013, prin care s-a decis achitarea repetată a impozitelor, este ilegală, nefondată și neîntemeiată întrucât contravine legislației fiscale.

Mai indică că, în actul de control al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău din 25 ianuarie 2013, se menționează că antreprenorul SRL „Construct Confort”, potrivit proceselor-verbale de recepție a lucrărilor executate în lunile iulie și septembrie pentru executarea lucrărilor de reparație, nu dispunea de personal angajat de specialitate, și anume: montatori utilaj frigorific, montatori de sisteme automate și montatori de sisteme încălzire, ci doar de personal angajat în funcție de director, contabil-șef, manager și contabil.

În privința aceasta aduce următoarele argumente. La acel moment SC „Climate-Service” SRL nu a avut informație că SRL „Construct Confort” era delicventă, deoarece a solicitat de la SRL „Construct Confort” licența și extrasul din Registrul de stat, pe care ultima le deținea și ce confirma că activa legal. Iar cu referire la faptul că SRL „Construct Confort” nu dispunea de muncitori angajați, menționează reclamantul că nu a fost și nu poate fi în drept să verifice acest lucru din motiv că, controlul sub acest aspect revine organelor de drept, iar lucrările executate au fost confirmate prin actele de predare-primire, SC „Climate-Service” SRL ne având careva obiecții față de SRL „Construct Confort”.

La fel, menționează că în actul de control se mai indică că, în rezultatul controlului nu s-a confirmat executarea lucrărilor înscrise în documentele primare eliberate de SRL „Construct Confort”, însă și aceste concluzii sunt inutile și nu se bazează pe probe, din motiv că potrivit Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 053 din 29 ianuarie 2015 eliberat de Centrul de expertiză independentă „CEXIN”, s-a demonstrat că SRL „Construct Confort” a îndeplinit calitativ și integral toate lucrările menționate în contractul de antrepriză nr. 038/05 din 25 mai 2012.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 septembrie 2013 s-a declinat competența Judecătoriei Centru, mun. Chișinău de la examinarea pricinii, cauza fiind strămutată la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, pentru examinare în fond, după competența teritorială, cu menținerea actelor procesuale. (vol. I f.d. 95)

Pe parcursul examinării cauzei, la 03 martie 2015, SC „Climate-Service” SRL a depus cerere de concretizare, prin care a solicitat anularea integrală a actului de control nr. 3-509710 din 25 ianuarie 2013 emis de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și anularea integrală a deciziei nr. 563/P/1 din 19 februarie 2013 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SC „Climate-Service” SRL.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 iunie 2015 cererea de chemare în judecată s-a admis.

S-a anulat actul de control nr. 3-5097/10 din 25 ianuarie 2013 și decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 563/P/1 din 19 februarie 2013 asupra cazului de încălcare a legislației de către SC „Climate-Service” SRL.

La 02 iulie 2015 Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016 s-a admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 iunie 2015 și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată depusă de SC „Climate-Service” SRL împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la anularea actelor administrative, s-a respins.

La 30 aprilie 2016, prin intermediul oficiului poștal, SC „Climate-Service” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016 și menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 iunie 2015.

Recurentul SC „Climate-Service” SRL, în motivarea recursului, a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o vădit ilegală, neîntemeiată și emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Invocă că instanța de apel a casat hotărârea primei instanțe și a respins acțiunea fără a aplica prevederile legale aplicabile cauzei, a interpretat eronat prevederile legale care reglementează raportul juridic litigios, iar prin urmare a emis o decizie vădit ilegală și în contradicție cu materialele și circumstanțele pricinii.

Menționează că instanța de apel nu a stabilit cu certitudine care este încălcarea fiscală comisă și potrivit căreia se impune aplicarea sancțiunii fiscale.

Totodată, invocă recurentul că instanța de apel, în decizia contestată, nu s-a expus asupra tuturor argumentelor și probelor anexate la dosar, care confirmă existența contractului de antrepriză nr. 038/05, încheiat la 25 mai 2012 între SRL „Construct Comfort” în calitate de antreprenor și SC „Climate-Service” SRL în calitate de beneficiar.

Consideră că instanța de judecată a încălcat prevederile art. 26 Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel din 28 ianuarie 2016 a fost recepționată de recurent la 01 martie 2016 (vol. II f.d. 27-28).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și potrivit art. 434 Codul de procedură civilă, recursul declarat la 30 aprilie 2016, prin intermediul oficiului poștal (vol. II f.d. 30), se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul SC „Climate-Service” SRL și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SC „Climate-Service” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea comercială „Climate-Service” societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari